

ЧЕРВЕНОЗНАМЕ

органъ на социалдемократическата партия (обединена) въ Плъвенския окръгъ.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

АБОНАМЕНТЪ: 10 ЛЕВА ЗА ГОДИНА,
5 ЛВ. ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Г. Марковъ.

Прѣдъ нови борби.

Земледѣлската измѣна поставя работничеството и близкитѣ до него и градски и селски маси прѣдъ неложителността на нови борби. Още не направилъ първитѣ стѣпки за реализирането на прѣдизборната платформа, и земледѣлскитѣ сюзъ се отказа отъ нея. Въместо република — подозрителна интимностъ между Стамболийски и двореца. Въместо реформи — надути празни фрази.

Вместо хлѣбъ за народа — разтурване Дирекцията за прѣхраната.

Вместо ефтинъ животъ — пълна свобода на спекулантскитѣ инстинкти.

Реакционеритѣ отъ дѣсно съ алардство слѣдятъ тази бърза трансформация на дружбашкото лѣвичарство, очаквайки денятъ, въ който Стамболийски, мразенъ отъ дѣсницата, ще скъса връзкитѣ си и съ недоволнитѣ селски маси, за да бже навършенъ слѣдъ това на политическото бунитце като истисканъ лимонъ.

Социалната демокрация трѣба да бже готова да приеме наслѣдството на шурата и безсистемна дружбашка управя. Този денъ ше дойде скоро и ние трѣба да засилчимъ на всички фронтове нашата политическа бойна готовностъ, за да изнесемъ съ побѣда неминуемата борба съ подигащата се буржуазна реставрация, която ше се стреми да наслѣди дружбашкото наслѣдство.

Пробни схватки за тази борба ше бждатъ изборитѣ за градски и селски общински свѣти и за окръжни свѣтници, насрочени за 7 и 21 декемврий.

Дружбашитѣ прѣдвждатъ вѣроятнитѣ си поражения въ тѣзи схватки и за това бързатъ да си осигурятъ шансоветѣ за побѣда съ една протичка хитростъ, която е едно голѣмо закононарушение. Тѣ насрочватъ изборитѣ за градскитѣ и селски общински свѣти въ единъ и сщци денъ, за да се оградятъ по този начинъ отъ опасната конкуренция на агитатори отъ „градскитѣ“ партии, които ше бждатъ ангажирани въ града. Съ това се цѣли да се отстрани конкуренцията прѣди всичко на социалдемократ. партия.

Хитростята на дружбашитѣ, обаче, е много прозрачна. Тѣ забравятъ, че социализмътъ има вече своитѣ изпитани борци въ селата и че тѣ сж въ състояние да се справятъ съ дружбашката демагогия и безвъишно съдѣйствие. Трѣбва само тѣ да бждатъ мобилизирани и готови за борба.

Дружбашката управя по селата, кждѣто е имала властта въ рждѣтѣ си до сега, е оплъчила вече всичко честно и здра-

вомисляще противъ себе си. А въ градоветѣ тази управя нѣма нужда отъ практика, за да бжде компрометирана.

Войнитѣ поставиха общинитѣ и окръжитѣ въ много по затруднено и хаотично състояние, отколкото държавата. И тамъ дружбашката простация и корупция е еднакво вѣдна, както и тѣсняткото сектанство. Социализмътъ трѣба да нахлуе въ тѣзи кѣтки на нашия политически организъмъ, за да внесе творчество, обновление и благоденствие.

На работа само, още отъ сега и съ всички сили! Българскиятъ народъ, измамненъ и на 17 августъ отъ дружбашитѣ, както много други пкти, търси още своя водачъ. Нека социализмътъ му дойде на помощ!

Г. Димитровъ.

Глѣсти заплати.

Голѣма е демагогията на хората около „Земледѣлско знаме“ по въпроса за исканията на желѣзничаритѣ и телеграфопощенцитѣ. На тая демагогска вѣдица сж се хванали много добри хора отъ нашитѣ села. Кѣмъ тѣхъ отправяме тия нѣколко думи за освѣтление на истината. Тя трѣбва добръ да се разбере, прѣди да се сипятъ несправедливи хули и клевети, защото между желѣзничаритѣ, особено, има твърдѣ много синове на нашето село, които мизерията и гладътъ сж направили черни роби на желѣзния пкть, слѣдъ като за винаги сж ги откжнвали отъ родни поля и гори. И когато дневната скжпотя ги кара да викатъ за повече хлѣбъ, бива ли упрѣкъ за това да чувагъ отъ тѣхнитѣ братя по мизерия и гладъ, живущи въ селата?

Въ България имаме около 15000 чиновници и служаци по желѣзницитѣ и пощитѣ. Отъ тѣхъ около 2500 сж стрѣлочници и спирачи и 2500 сж раздавачи на писма и телеграма и междуселски куриери — общо 5000 души т. е. $\frac{1}{3}$ отъ всичкитѣ. Отъ тия 5000 души само 1000 получаватъ отъ 10—12 лева дневно, всички останали получаватъ по малко отъ 10 лева дневно. Между тия стрѣлочници, спирачи, раздавачи и куриери болшинството сж хора сѣмейни съ повече отъ 4 члена.

Кой би допусналъ, че е възможно съ 10 лева дневно да се храни, облича и подържа едно 4 членно сѣмейство, когато днешъ 4 кила хлѣбъ само струватъ 12 лева. Ако цѣлия дневенъ доходъ отива за купуване хлѣбъ, то съ какво тия хора ше си купятъ всичко друго нужно за живота?

Внѣт отъ тия 5000 души, броятъ на телеграфиститѣ по гаритѣ и пощитѣ, телефониститѣ, машинисти и огняри, кондуктори и пр. и пр. служащи по станциитѣ и пощитѣ достига цифрата шесть хиляди. Всички тѣ получаватъ надъ 12 лева дневно, а малцина сж отъ тѣхъ щастливци, които стигатъ до 18—20 л. Повече отъ тѣхъ живѣятъ по градоветѣ, кждѣто за квартира плащатъ най-малко 100 лева. Какъ всички тѣ свързватъ двата края, това нека всеки за себе си отгатне, като има прѣдъ видъ, че цѣнитѣ на всички прѣдмети сж 10, 20 а по нѣкога и 50 пкти по високи отъ тия прѣди войната.

За останалия персоналъ не ше говоримъ, доста е да отбѣлжимъ, че ж. п. инженери получаватъ между 20—25 лева дневно.

Сравнете всички тия заплати и си кажете, кой надничаръ днешъ въ градове и села работи съ по малко отъ 20 лева на днина и ако таква не намѣрите, дайте пълно право на желѣзничаритѣ и телеграфопощенцитѣ да искатъ не друго, а надничари равни съ тия на надничаритѣ. Това е истината; това кара тия хора да викатъ за хлѣбъ и се готвятъ за борба.

Но демагозитѣ около „Земледѣлско Знаме“ не прѣставатъ да трѣбятъ, че желѣзничаритѣ и телеграфопощенцитѣ получавали глѣсти заплати и не бива да имъ се дава никакво подобрѣние. За тия имъ лъжи тѣ ше получатъ прѣзрѣние и изобличение, безъ голѣмо закѣснение. Първото отъ тѣхъ сл правятъ сами тѣ. Въ камарата кждѣто по малко мѣсто има за лъжи и демагогия, дружбашитѣ сж длжжни да гласуватъ 80 милиона за подобрѣние положението на чиновницитѣ, кждѣто влизатъ и желѣзничари и телеграфопощенци. Съ това тѣ признаватъ нуждата отъ подобрѣние положението имъ и праватъ първото опровержение на лжжитѣ и демагогията за глѣститѣ заплати.

Декларация.

Другари,

До днешъ бѣхъ членъ на комунистическата партия и членъ на нейната контролна комисия въ гр. Никополю. Напрздно очаквахъ защита отъ нейна страна. Направно мислѣхъ, че хората ѣ сж жарки защитници на работническитѣ и малоимотни интереси. Като 16 годиненъ типографски работникъ и бившъ членъ на типографския сюзъ, прѣдавихъ чрѣзъ организацията — на господаря Апелеровъ — своитѣ искания за поносенъ човѣшки животъ и обявахъ стачка на 10 септемри т. г. Въместо зацата организа-

цията докара стачконарушителя отъ гр. Свищовъ — тѣсняка Парашкева Костовъ.

Организация, въ комитета на която влизатъ хора чорбаджий, никога не може да гледа съ добро око на работничеството. Тоя комитетъ не може да не угоди на своя добѣръ приятель — тѣсняткь-господарь. Причината за това била, че прѣдвзвентѣ отъ менъ искания сж биле прѣкалени, нѣмалъ съмъ право да ходя прѣзъ свободното врѣме да работа въ друга печатница, да дружа съ хора отъ други партии, за да не издамъ печатарскитѣ тайни на господаря си, цѣлъ съмъ да взема душата му ако продължавамъ да работа 8 часа и настоявамъ да ми се повиши по-горѣ отъ 500 лева мѣсечно и че зацо съмъ билъ далъ дописка въ Р. В. завѣрена съ печата на групата за да не се явятъ стачконарушители съ което съмъ разсърдилъ приятеля имъ господарь и съмъ имъ развалил добритѣ приятелски връзки.

Питамъ азъ тия „истински защитници на работничеството“ за кога чакатъ та не приложатъ въ работилницитѣ си 8 часовия работенъ денъ, такъвъ за хигиената и прѣмахването работата на парче? Защо тия алармаджки господари, а такива сж тукъ навечето досегашни мой другари, не дадатъ единъ по-носенъ животъ на своитѣ си онеправдани и тѣнищи въ мизерия работници?

Врѣме е вече работничеството да се отърси отъ тия еснафи и се нареди при искренитѣ зашциници на своитѣ интереси — Обединения Синдикаленъ Сюзъ и Социалдемок. Партия, въ тѣхнитѣ редове днешъ съ гордостъ — като старъ работникъ — влизамъ.

Съ другарски поздравъ:

Иванъ Нейковъ

Работникъ-печатаръ — Никополю

ОТЗИВИ.

Тѣсняткитѣ въ камарата.

Тѣсняткитѣ бѣха нѣкога противъ парламента. Тѣ бѣха привърженици на „революционното болшевишко дѣйствие“, но това бѣше само догдѣ спечелятъ гласоветѣ на тонковитѣ и се изстанатъ на депутатскитѣ банки. Първото имъ и прокарано вече въ комисията прѣдложение бѣше да се увеличатъ депутатскитѣ дневни, отъ което слѣдва, че тѣ нѣматъ никакво намѣрение да напуцатъ парламента. За да оправдаятъ, обаче, тази си измѣна прѣдъ „революционния пролетариятъ“, тѣ се стремятъ да обърнатъ камарата въ менажерия съ своитѣ двѣ викове и тропания. Съ това си поведение тѣ ставатъ причина, цото камарата да губи цѣнкото си врѣме въ безплодни кавги, които понижаватъ нейния престижъ.

Нека видятъ избирателитѣ, колто гласуваха за тѣсняткята бюлетина, какъ лѣ защитяватъ интереситѣ имъ. Забѣлжжително е, обаче, че своята обструкция тѣсняткитѣ правятъ само срѣщу социалдемократитѣ, и земледѣлцитѣ, но цомъ се качи на трибуната нѣкоя демократъ или народнякъ, тѣ смиренно подвиватъ опашки.

Еремиевъ плачъ.

Въ бр. 2578 на в. „Свобода“ известиятъ въ с. Долни Джебникъ мандраджия прѣзъ врѣме на войната и членъ на смѣсената комисия Коста Антоновъ, бившъ радославистъ, а сега стамболовистъ, се е разплакалъ за сждбата на „народа“, склитѣ на който цѣли да бждатъ изсмукани отъ желѣзничари, телеграфисти и др. чиновници съ тѣхнитѣ прѣкомѣрни искания. Тѣзи искания новоизпечениятъ стамболовистъ таксува като „позоръ“. Позоръ ли? Позоръ бѣше господичко, твоео държане прѣзъ врѣме на войната, когато, макаръ да имаше врътъ като на бикъ, съ помощта на своитѣ всемогщи тогава прокрвители се настояваше изъ разни мандри и смѣсени комисии, а прандаше бѣдния народъ да пролива крѣвта си за тази България, за която сега така лицемѣрно плачеш! Ще дойде тия „сидвата ржка“, която ти призовавашъ да обуздае „ненаситнитѣ“ чиновници! Ще дойде, но не за да се сложи върху тѣхъ, а за да пипне за ухото такива синковци като тебе и вдѣхновителя ти известния Д-ръ съ широкитѣ крачули, които клиничте прѣзъ врѣме на войната по всевъзможни начини, а сега ете се разплакали за сждбата на България.

Двѣтѣ учителски дружества въ Плъвентъ.

Основнитѣ и класнитѣ учители, сж излъзли съ обща листа по избора за членове въ висшия учебенъ свѣтъ и окръжния учит. свѣтъ. Имаме положителни свѣдения обаче, че на общата листа се е противопоставилъ досегашния прѣдседател на класното д-во г. Ив. Георгиевъ и директора на III прогимназия Я. Димитровъ. Ние не можехме да допуснемъ, че г. Георгиевъ ше стане плѣникъ на своята амбиция и ще си устрои подобно срамно съжителство. Той се е поставилъ внѣт отъ организацията си — толкова по-злѣ за него.

Най-добритѣ учитель.

За тѣсняткитѣ училищни настойчила най-добѣръ учителъ е комунистътъ-учителъ. Вѣрни на своето разбиране тази година тѣ ошастливиха пролетарскитѣ дѣца отъ VI и VII кварталъ съ „трудовия“ учитель Ал. Христосъвъ, въ замѣна на другитѣ „трудовъ“ — Хр. Гължбовъ. Отъ голѣма любовъ къмъ училището Ал. Христосъвъ влиза въ него отъ сждбата на сждбата, а

